

Konspekt szkółki niedzielnej

1 NIEDZIELA PO WIELKANOCY

Główna myśl: Głoś ewangelię

Tekst: Marek 16,9-15 Jezus ukazuje się Marii Magdalenie i uczniom

Wiersz przewodni: Ewangelia Marka 16,15

„Idąc na cały świat, głoście ewangelię wszystkiemu stworzeniu”.

Cele:

Dziecko zna historię zmartwychwstania i ukazania się Jezusa Marii i uczniom.

Dziecko jest zachęcane do dzielenia się Dobrą Nowiną.

Dziecko rozumie, co znaczy głośić ewangelię.

I. Wstęp

Widziałeś już coś niezwykłego?

Przebieg: Czy byliście świadkami wydarzenia, które było tak dziwne i niespotykane, że gdy mówiliście o nim innym, nikt nie chciał wam uwierzyć? Ci, którym o tym opowiadaliście mówili, że zmyślacie, że się wam przywidziało, bo to ich zdaniem nie mogło się wydarzyć. *(informacja: dobrze by prowadzący miał przygotowany taki przykład, np. niespodziewane spotkanie z kimś ważnym; lub coś niespodziewanego, co go spotkało)*

Podsumowanie: Czasem może spotkać nas taka sytuacja. Coś się zdarzy, opowiadamy o tym, ale nikt nam nie wierzy. Sami pewnie też byśmy nie wierzyli, ale właśnie nas to spotkało, więc jesteśmy pewni, że to prawda. Podobna sytuacja spotkała pewną dziewczynę.

II. Szkółka

Pomoce: mapet dziewczyna lub prowadzący, który wcieli się w postać Marii; duża kartka z zapisanym zadaniem, jakie uczniowie otrzymali od Jezusa: „Idźcie na cały świat i mówcie każdemu o wszystkim co wiedzieliście i czego się nauczyliście!”

Przebieg: Maria opowiada o sytuacji, która się jej przydarzyła.

- 1. Zmartwychwstały Jezus pokazuje się Marii** – Tyle się działo w ostatnich dniach. Zabili Jezusa, a On przecież nic złego nie zrobił. Pomagał innym, leczył, nigdy nie przepędził osoby, która prosiła Go o pomoc. Ludzie jednak nie mieli litości. Bili Go, pluli na Niego, wyśmiewali się z Niego. To było straszne. A Jezus wcale im się nie odgrażał. Znosił to wszystko w pokorze, nawet modlił się o tych, którzy tak Go krzywdzili. Zastanawiam się, czy ja bym tak potrafiła. Nie wiem... Postanowiłam pójść do Jego grobu, żeby pożegnać się z moim Nauczycielem, bo gdy umarł nie było na to czasu. Ale okazało się, że grób jest pusty, że Jezusa w nim nie ma. Co z nim zrobili? Chciałam nawet krzyknąć: „Oddajcie Go!”. A wtedy usłyszałam, że ktoś woła mnie po imieniu: „Mario!”. To wołał mnie Jezus, mój Nauczyciel. On żył. Kazał mi, bym powiedziała o tym uczniom. Pobiegłam do nich, bo takiej wiadomości nie mogłam przecież zachować tylko dla siebie. Musiałam się nią podzielić. Uczniowie siedzieli w pokoju smutni. Gdy usłyszeli moją Dobrą Nowinę – „Jezus żyje!”, nie uwierzyli mi. Stwierdzili, że chyba mi się coś przywidziało.
- 2. Dwaj uczniowie widzą Jezusa** – Zmartwychwstały Jezus pokazał się także dwóm uczniom, którzy szli do Emaus. Dołączył do nich w drodze i rozmawiał z nimi o wydarzeniach w Jerozolimie. Jednak oni rozpoznali Go dopiero podczas wspólnego posiłku, a wtedy Jezus zniknął. Chociaż był już wieczór, uczniowie postanowili szybko wrócić do Jerozolimy, by powiedzieć pozostałym, że On żyje.

3. Jezus pokazuje się uczniom – Jezus pokazał się zasmuconym uczniom w Jerozolimie. W końcu sami mogli się przekonać, że On żyje, a ja mówiłam prawdę. Jezus skarcił ich za to, że nie wierzyli. Powinni byli pamiętać o tym, że mówił, iż po trzech dniach zmartwychwstanie. Teraz już wierzyli.

4. Zadanie, które otrzymali uczniowie – Uczniowie otrzymali od Jezusa ważne zadanie do wykonania: „Idźcie na cały świat (*cały świat – czyli wszędzie*) i opowiadajcie każdemu o tym, co widzieliście, słyszeliście, czego się nauczyliście przebywając ze Mną”.

III. Zakończenie

To ważne zadanie Pan Jezus ma także dla nas. Mamy opowiadać o Nim ludziom, swoim zachowaniem, dobrym przykładem pokazywać, jaki Pan Bóg jest wielki, dobry i nas kocha.

Iść na cały świat? Ale to daleko i drogo – można tak pomyśleć. Świat to także nasz dom, podwórko, szkoła. Powinniśmy opowiadać o Jezusie kolegom, koleżankom, rodzinie, o tym, co On dla nas zrobił. Przypominać, że Bóg nas kocha. To zadanie mamy wykonywać zawsze, każdego dnia. Dlatego zachęcam: „Bądźmy dla innych dobrym przykładem, drogowskazem wskazującym na Jezusa”.

1. Wiersz biblijny

„Idąc na cały świat, głoscie ewangelię wszystkiemu stworzeniu”. Ewangelia Marka 16,15

Pomoce: Wiersz zapisany na kawałkach papieru w kształcie małych stóp, rysunek/mapa świata (na której po kolei będą umieszczane).

Przebieg: **Pan Jezus chce byśmy ludziom, których spotykamy, mówili o Dobrej Nowinie, że Jezus umarł za nasze grzechy, zmartwychwstał, żyje i zaprasza nas do siebie.**

Wiersza można uczyć wykonując odpowiednie ruchy i gesty do poszczególnych słów:

„Idąc” – idziemy w miejscu,

„na cały świat” – rysujemy rękami przed sobą koło czyli ziemię,

„głoscie” – dłonie przykładamy do ust, gdy głośno chcemy kogoś zawołać,

„ewangelię” – z ręk tworzymy książkę,

„wszystkiemu stworzeniu” – pokazujemy ręką wszystko co jest dookoła nas.

2. Prace plastyczne

A. Kto widział zmartwychwstałego Jezusa praca Moniki Erdmann

Pomoce: załącznik „Kto widział zmartwychwstałego Jezusa”, kredki.

Przebieg: Dzieci kolorują rysunek.

B. Posłuchaj, chcę ci coś powiedzieć

Pomoce: kartka z bloku, kredki.

Przebieg: Karteczki z zapisanymi imionami wrzucamy do woreczka. Każde dziecko losuje karteczkę z imieniem osoby, o którą będzie mogło się przez najbliższy tydzień modlić, dziękować za nią. Karteczkę z imieniem może ładnie ozdobić.

